

L'estudiant

Diumenge a la tarda, l'universitari¹ del primer curs torna a ciutat en bus. Aviat començarà el període d'exàmens. Repassa apunts, alçant la vista de tant en tant per observar sorneguer la resta de passatgers. Quina culpa tenen ells si no saben que seuen prop d'un futur gran empresari? La ignorància és tan atrevida que poden viatjar tranquils sense immutar-se. Què saben ells de les lleis del mercat? El Dow Jones fa quatre dies que cau en picat i no semblen intranquils. Quina mena de llei estranya els permet la vida? Una d'esguerrada, sens dubte.

Fa un cop d'ull a la maleta, que continua al lloc. La maleta que li ha preparat la mare. Amb la roba, planxada el cap de setmana. Amb l'olor de net que només deixa la rentadora de casa. I els mocadors de paper, les tiretes i la capsa d'aspirines, les sabatilles per estrenar i un parell de carmanyoles amb els canelons i la vianda. I encara les fulles d'afaitar i la brotxa que li ha comprat el pare, que també li ha regalat uns consells per encarar els exàmens. Tots dos hi tenen moltes esperances. La mare pressent que serà un home de negocis i en acomiadar-se li ha allargat uns calés. Per un lloc o altre s'ha de començar.

Deixa els apunts i pren el suplement d'economia dels diumenges. La matèria s'ha de conèixer de primera mà. I si cal, comprant revistes estrangeres. Encara que després acabin apilades perquè els articles es fan pesats. La dona del seu costat llegeix una revista de xafarderies. Mirant-li la cara no cal endevinar que no en sap res, d'índexs borsaris. Els de casa tampoc no en saben gran cosa; la mare amb la planxa i el pare amb els consells i la brotxa. Però ell ha de tenir èxit i aconseguir objectius per dirigir una multinacional. Donarà feina a molts treballadors i tots tindran el seu nom gravat a la nòmina i el respectaran.

Demà comencen els primers exàmens de la carrera. Les primeres passes per obrir-se camí i fer-se un nom, li ha dit el pare. El mateix que ha fet a l'institut, on ha estat el primer. La resta de passatgers segueixen a prop seu i no s'adonen que duu l'èxit gravat al front. Mira de reüll la dona del costat. Ella també el mira mentre passa les pàgines de casaments reials i somriu. No sabia expressar-ho però els ulls del noi li fan ganes de dir-li que no pateixi, que visqui i estudiï, amb moderació, que miri el paisatge, que s'enamori. No el coneix però li vénen ganes d'abraçar-lo, tot i la cara plena de grans. Perquè quan li desapareguin, els mateixos suplementes d'economia que fulleja, i que ella no entén, s'encarregaran d'aigualir-li² els somnis.

Joan ESCULIES, *Tràilers*, Editorial Proa, Barcelona, 2006.

¹ Un universitari és un estudiant

² Aigualir : torbar, interrompre

COMPREHENSION ECRITE

1. Citeu les línies on l'autor descriu el protagonista d'aquesta història .
2. On es troba i amb qui durant tot el relat?
- 1.S'ocupen d'ell i del seu futur els seus pares? Justifiqueu la vostra resposta mostrant alguns elements que apareixen en el text.

EXPRESSION ECRITE

1. Comenteu aquesta afirmació: «*Tots dos hi tenen moltes esperances*»
2. Imagineu una carta enviada pel noi als seus pares després dels exàmens.